

HỘI ÁI-HỮU BIÊN-HOÀ

Website: <https://www.bienhoatx.com>

Email liên lạc: datlam1951@yahoo.com

Hội Ái-Hữu Biên-Hoà hân hạnh giới thiệu đến quý vị bài thơ:
Tháng Giêng của **Phong Châu**. Hội chân thành cảm tạ giả. Kính
mời. **Trân trọng**.

Tháng Giêng

Tháng giêng vườn xuân bỏ ngõ
Gọi mời hoa bướm vào chơi
Sắc màu xanh vàng tím đỏ
Em hồng má thắm đôi môi

Tháng giêng thì thầm gọi gió
Sang mùa vãn vũ trùng khơi

Có loài chim di bé nhỏ
Vật vờ đôi cánh tả tơi

Tháng giêng người đi ra biển
Nhớ về dĩ vãng khôn nguôi
Xa nhau cuối mùa chinh chiến
Ai dòng ngược ai nẻo xuôi

Tháng giêng đứng bên bờ núi
Mỗi mắt trông về cố hương
Đâu rồi quê cha đất tổ
Xa tấp ở tận mười phương

Tháng giêng đi vào phố chợ
Nhớ mẹ dạm miếng trầu cau
Trĩu lưng đã dài năm tháng
Chập chùng bãi cát nương dâu

Tháng giêng vọng hồn tử sĩ
Bây giờ hồn phách nơi đâu
Có nghe trùng trùng sông núi
Quê hương gánh nặng nổi sầu

10 Nghiêng

Nghiêng vai gánh một đoá sầu
Nghiêng đôi tay với nửa bầu tương tư
Nghiêng tâm thần trí sập sù
Nghiêng chân nửa bước đi từ hư không
Nghiêng tai mờ ảo thính không

Nghiêng tim nghe nổi mệnh mông cội người
Nghiêng môi héo một nụ cười
Nghiêng mình xin lại nơi người nụ hôn
Nghiêng lòng nghe nặng cô đơn
Nghiêng đời để thấy được hơn chẳng là...

10 Có

Có con chim lạnh mùa đông
Có con suối nhỏ cạn dòng nước khô
Có lau lách ngủ đôi bờ
Có nụ hoa đã cơ hồ héo hon
Có con truông nhỏ dốc mòn
Có cây thông đứng chon von bên trời
Có chiều lộng gió chơi vơi
Có đêm trăng khuyết hát lời ca sao
Có người im tiếng lao xao
Có ta đứng ngắm trăng sao để buồn...

10 Không

Không vui vớ được làm người
Không buồn như phận đười ươi ngủ rừng
Không khóc khi giọt lệ rưng
Không cười tiếng pháo nổ mừng thôi nôi
Không nghe chim chết trên đời
Không nhìn suối nhỏ cả đời đơn côi

Không nhanh chân kiếm chỗ ngồi
Không chậm bước tới nhìn đời bể dâu
Không mơ sẽ đến nơi đâu
Không ngồi để đợi bên cầu sông ngân...

Vớ Vẩn

Nhắm mắt trông cảnh trời chiều
Để nghe lục bát câu Kiều Nguyễn Du
Gió lên giữa chốn mịt mù
Ta đi về giữa thiên thu cõi người
Bước ra từ mộng đời ươi
Trăm năm hóa kiếp khóc cười vẫn vơ
Nụ hồng úa nở câu thơ
Trăng treo lơ lửng bên bờ tử sinh
Thuyền trôi con nước dập dềnh
Cũng xin một chút bình sinh với đời
Câu thơ vớ vẩn khơi khơi
Nắng chiều đang rụng bên đời hắt hiu

Phong Châu